

Overweging De Posten Enschede

Zondag A 10 september 2023 – 23^e zondag door het jaar “Vergevende liefde”

Ezechiël 33,7-9 / Psalm 95 / Romeinen 13, 8-10 / Matteüs 18, 15-20

Ik kwam een mooi gebed tegen:

“Als wij oprecht bekommerd zijn om elkaars welzijn,
als wij het kwaad aan de kaak stellen,
als wij het positieve in elkaar zien en elkaar levensruimte geven,
als wij alles doen wat in ons vermogen ligt
om onze aarde leefbaar te houden voor alle mensenkinderen,
dan zullen wij hoopvol mogen uitzien
naar de wederkomst van Jezus Messias, uw Zoon.”

Ik vind het een mooi gebed. Ik wil ook graag hoopvol uitzien naar die wederkomst van Jezus. Maar daar zitten nogal wat voorwaarden aan!

Kennelijk mogen we niet hoopvol uitzien naar de wederkomst van Jezus als we ons niet zo bekommeren om de ander, als we het kwaad niet aan de kaak stellen, als we het negatieve in elkaar zien en elkaar geen ruimte geven, als we niets geven om de leefbaarheid van de aarde?

Hoop heeft dus te maken met bekommernis, met het aan de kaak stellen van het kwaad.

Ons bekommeren om de ander is niet alleen zorgzaam zijn en lief zijn. Een conflict bijleggen, het kwaad aan de kaak stellen, is dat net zo goed! Door je daar oprecht voor in te zetten, bekommer je je om de ander en maak je ook voor jezelf verhoudingen duidelijk.

Ruzies en conflicten ontstaan meestal door een slechte communicatie. We nemen vaak te weinig tijd om te begrijpen wat de ander bedoelt en reageren vaak te snel. Vaak denken we dat we weten wat er wordt bedoeld. Weten we het beter. En dan komen de verwijten. En dan worden we boos.

Boosheid is niet per se slecht. Het is een sterke emotie die kan leiden tot gerechtigheid; zo kun je onrecht aanpakken! Maar boosheid zou niet gespeeld moeten worden op de persoon, maar op het gedrag van iemand.

Met de social media van tegenwoordig is het gemakkelijk om anoniem te reageren op uitspraken. Meninge worden volop geventileerd en vaak in niet al te zachtzinnige bewoordingen. Dat kan leiden tot flinke ruzies.

Jezus zegt hier dan: doe dat niet anoniem, verstop je niet – thuis achter je laptop of ergens met je smartphone of zomaar achter iemands rug. Maar zoek elkaar op, met respect. En probeer een ruzie uit te spreken, dat kwaad aan de kaak te stellen, zodat je weet wat de

oorzaak is, waar de kink in de kabel zit. Soms blijkt het slechts een misverstand te zijn, soms heb je verwachtingen die botsen. Neem dus verantwoordelijkheid en maak goede keuzes.

Lukt het ons om onder woorden te brengen wat we echt voelen, wat we echt bedoelen? En zijn we zo wijs om te erkennen dat ons gevoel soms met heel iets anders te maken heeft dan wat de ander beoogt? En kunnen we toegeven dat de fout soms bij onszelf ligt. Kunnen we dat aanvaarden?

Want verantwoordelijk omgaan in een conflict is ook kijken naar onze eigen bijdrage daarin. Als we iemand onder vier ogen terechtwijzen, zoals Jezus ons opdraagt, is het belangrijk niet alleen de ander, maar ook jezelf onder ogen te komen!

We mogen geloven in onze eigen kracht, die ons door God gegeven is. Jezus is immers bij ons waar we met 2 of 3 bijeen zijn! We staan er dus niet alleen voor. Vanuit die kracht mogen we zijn wie we zijn en rustig om opheldering vragen als in conflicten niet duidelijk is wie er gelijk heeft, of wanneer het niet duidelijk is hoe het anders kan.

Hoe vaak leiden conflicten tot welles-nietes spelletjes waarbij beide partijen niet meer willen toegeven? Er een patstelling komt. Denk aan oorlogen, zoals nu, die voortslepen, burens die elkaar niet meer aankijken en de Rijdende Rechter gaan bellen... dan heb je soms een diplomaat nodig. Iemand die mee kan luisteren en goed kan horen waar de toon verandert, wat er echt aan de hand is. Die kan samenvatten wat er gezegd wordt en af kan stemmen of het klopt.

En pas als ook dat niet lukt, ga dan in een veilige gemeenschap met elkaar in gesprek. En ja, als het zelfs dan niet lukt, ga dan niet als vijanden uit elkaar maar druk elkaar eerst de hand. Soms is de ander zo anders! Dan kunnen je wegen beter scheiden.

Jezus benadrukt dat we allemaal gelijkwaardig zijn. Als broeders en zusters moeten we respect voor elkaar hebben. Niemand is beter dan de ander. God heeft geen lievelingetjes. Hij houdt van ons allemaal. Jezus laat ons zien hoe we goed met elkaar om kunnen gaan zonder ellebogenwerk, stiekem gedoe, vriendjespolitiek of roddel en achterklap.

Daarom kun je beter eerst elkaar echt ontmoeten. Rustig uitspreken wat je dwars zit, zonder verwijten te maken of zielig te doen. Wees niet halsstarrig. Wees je bewust van jezelf en van je eigen eigenaardigheden, je eigen tekortkomingen. Maar wees je ook bewust van je eigen waardigheid.

Als we alleen de schuld bij de ander leggen, of altijd beter weten wat goed is voor de ander, miskennen we de ander. Jezus wil dat we elkaar niet mis-kennen, maar kennen.

Bemint uw naaste als uzelf begint met de bereidheid naar elkaar te luisteren en elkaar te leren kennen. Als we elkaar in de ogen durven zien, worden we vanzelf milder. Dat is het begin van waardering voor elkaar. Het begin van vrede!

Verwachtingen loslaten is het begin van elkaar in zijn waarde laten. Verwonder je over elkaar en wees bereid de ander te vergeven, omdat je daarmee ook jezelf helpt. We kunnen niet verwachten dat ons vergeven wordt als we niet zelf ook bereid zijn anderen te vergeven. Dat bidden we in het Onze Vader.

Met God hulp kunnen we dat, want waar er twee of drie verenigd zijn in Zijn naam, daar is Jezus in ons midden. Hij is onze Helper. Met Hem in ons midden is de liefde in ons midden.

Ruzies in het klein voorkomen of oplossen is oorlogen voorkomen! En dat geeft ons hoop op een betere wereld.

Amen.